

Latvijas Evaņģēliski Luteriskās Baznīcas Lielbritānijā
Ziemeļanglijas evaņģēliski luteriskā latviešu draudze

APKĀRTRAKSTS

2018.GADA SEPTEMBRIS - 2018.GADA DECEMBRIS

Draudzes mācītāja: Daira Vāvere, Bungalow 6, Catthorpe Manor, Lilbourne Road,
Catthorpe, Lutterworth, Leicestershire, LE17 6DF, tālr. 0188 860001,
mob.: 07549 878748, e-pasts: viesturs01@btinternet.com

Draudzes priekšnice: Anita Burkevica, 5 Moorfield Ave., Bradford, B3 7HH,
mob.: 07856 037970, e-pasts: burkevicaanita@gmail.com

Dievkalpojumi notiek Vācu protestantu baznīcā Bradfordā:

German Protestant Church, 29 Great Horton Road, Bradford, BD7 1AA

*Es Tevi mīlu no sirds dziļumiem, Kungs,
mans stiprums.*

*Tas Kungs ir mans akmenskalns, mana
pils un mans glābējs, mans stiprais Dievs,
mans patvērumš, uz ko es paļaujos, mans
vairogs un mans pestīšanas rags un mans
augstais palīgs. (Psalmi 18: 2-3)*

Ir kāds teiciens, ka mēs visi vēlamies pārmaiņas, bet neviens negribam mainīties. Savukārt, grāmatas "Miljonāra prāta noslēpumi" autors Ekers raksta: "Lai mainītu augļus, tev ir jāmaina saknes. Lai mainītu redzamo, tev vispirms jāmaina neredzamais."

Nesen ir parādījies kāds jauns apzīmējums pārmaiņu meklējumiem un tas ir - pārmaiņu tūrisms. Daži piemēri:

- Es nopirku diētisko ēdienu pavārgrāmatu, bet turpinu ēst savus ierastos ēdienus.
- Es zinu, ka man jālieto kādi medikamenti, bet to nedaru.

- Es pieteicos uz kādiem kursiem, es esmu noskatījis visus video materiālus, bet es nedaru nepieciešamos vingrinājumus.

Tikai skatīšanās uz kaut ko, gandrīz nekad neizraisīs pārmaiņas. Tūrisms ir laba izklaide, bet reti kad tas veicina pārmaiņas.

Kāda cita stratēģija ir bēgšana no pārmaiņām. Jau Vecās Derības pravietis Jona arī izvēlējās neklausīt Dievam, pat vēl vairāk, viņš domāja, ka varēs aizbēgt no Dieva. Novilcināt situāciju pēc iespējas ilgāk, izvairīties no atbildības, nevēlēties konfrontāciju ar sev netikamiem uzdevumiem - šādi scenāriji ir pazīstami mums visiem.

Bet kādas pārmaiņas sevī tad mēs vēlamies?

Spēt mīlēt Dievu no visas sirds un savu tuvāko kā sevi pašu. Vēlēties, lai šis teikums nebūtu tikai skaisti vārdi, bet, lai mēs tā izdzīvotu katru savu dzīves mirkli. Tā ir apskaidrība, sajūsma un pieaugoša dzīvesprieka sajūta, jo kāds it kā manā iekšienē saka: "Jā, es zinu, ka tā ir taisnība." Tas ir cilvēka dabiskais stāvoklis - izjust vienotību ar Dievu, ar Esamību. Tad esam savienoti ar kaut ko neizmēramu un nesagraujamu, kas kaut kādā veidā vienlaicīgi esam arī mēs paši un tomēr tas ir kaut kas daudz, daudz plašāks par mums. Tā ir savas patiesās, unikālās būtības atrašana. Nespēja just vienotību ar Dievu, ar Esamību rada nošķirtības sajūtu vispirms jau no sevis paša un talāk arī no pārējās pasaules. Rodas bailes, un gan iekšēji, gan ārēji konflikti kļūst par ikdienišķu parādību.

Ir kāda līdzība par ubagu un svešinieku:

Kāds ubags bija nosēdējis ceļa malā vairāk nekā trīsdesmit gadu. Kādu dienu viņam gāja garām kārtējais svešinieks. "Palīdziet nelaimīgajam!" nomurmināja ubags, automātiski pastiepjot pretī savu veco cepuri. "Man nekā nav, ko tev iedot,"

teica svešinieks. Tad viņš pajautāja: “Kas tas ir, uz kā tu sēdi?” “Nekas”, atbildēja ubags. “Vienkārši veca kaste. Es sēžu uz tās jau kopš pirmās dienas.” “Vai esi kādreiz apskatījis, kas tur ir iekšā?” vaicāja svešinieks. “Nē”, ubags atbildēja. “Kāda jēga? Tur nekā nav.” “Bet tu labāk paskaties,” neatlaidās svešinieks. Ziņkārības dzīts ubags arī atlauza kastes vāku. Liels bija viņa pārsteigums, neticība un sajūsma, ieraugot, ka lāde ir pilna ar zeltu.”

Šis Svešinieks var būt kāds sastapts cilvēks, kāda grāmata, filma, dzīves pagrieziena, atgadījums vai kāda atklāsmē, Dieva, Esamības pieskāriens. Svešinieks, kam nav nekā ko dot, un kurš liek jums paskatīties iekšā. Ne jau kādas lādes iekšpusē, kā minētajā līdzībā, bet kaut kur stipri tuvāk - sevī.

“Bet es neesmu ubags”, varbūt saka kāda balss mūsos.

Kamēr esam tikai pārmaiņu tūristi un neesam atraduši prieku un mieru Dievā, Esamībā, esam nabagi, kaut arī mums piederētu lielas materiālās bagātības.

Novēlu jums meklēt un atrast, ka piepildījuma un prieka mirkli, apliecināšanās, drošība un mīlestība neatrodas kaut kur ārpusē, bet patiesībā dārgums, kurā ietvertas ne tikai jau pieminētās lietas, bet kurš ir neizmērojami lielāks par to, ko ārpusē, pasaule var piedāvāt, - šis dārgums atrodams jūsos pašos.

Jūsu māc. Daira Vāvere

Sinode Bradfordā

Šogad, 19. un 20.maijā Bradfordā, Daugavas Vanagu namā notika Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Lielbritānijā (LELBL) 69.Sinode.

Tajā kā viesi piedalījās arī Kristus Apvienotās

evaņģēliski luteriskās latviešu draudzes Īrijā pārstāvji – diakons I.Miezis un draudzes priekšniece I.Mieze.

Sinodes sākumā dalībniekus un viesus uzrunāja Latvijas vēstniece Lielbritānijā Baiba Braže, Latviešu Nacionālās padomes Lielbritānijā priekšsēde Lilija Zobens un Daugavas Vangu fonda valdes priekšsēdētājs Aivars Sinka.

Sestdien Sinodē tika uzklauti un apspriesti prāvesta, kasiera un draudžu priekšnieku ziņojumi par garīgo un finansiālo situāciju draudzēs, par paveikto aizvadītā gada laikā, kā arī ziņojums par situāciju saistībā ar baznīcas īpašumā esošās Rofantas muižas pārdošanu.

Tika apspriesti dažādi jautājumi, tostarp, nepieciešamība samazināt finansiālos izdevumus, jaunu cilvēku piesaistīšana draudzēm un latviešu kapu Lielbritānijā saraksta veidošana un apzināšana, kapa vietu sakopšana.

Dienas noslēgumā sinodaļiem un viesiem bija iespēja tuvāk iepazīties vakarēšanā – sarunājoties sirsnīgi neformālā gaisotnē, uzklautot dažādus stāstus un viedokļus.

Svētdien Sinodes dalībnieki un draudžu locekļi pulcējās Bradfordas Vācu baznīcā, lai dievkalpojumā svinētu Vasarsvētkus – Svētā Gara svētkus. Svētku dievkalpojumā kalpoja Lielbritānijas apgabala prāvests Andris Abakuks, mācītāji Viesturs Vāvere, Daira Vāvere un Elīza Zikmane, kā arī Kristus Apvienotās evaņģēliski

luteriskās latviešu draudzes Īrijā diakons Imants Miezis.

Tika nolemts, ka nākamajā gadā Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Lielbritānijā kārtējā Sinode notiks Londonā.

Inguna Mieze

Vēstule no draudzes priekšnieces

Sveicināti!

Ir atkal vasara.....vēl viena Dieva dota vasara, ar saulainu laiku un siltumu. Kad apkārt ir gaišs un silts, tad sirds priecājas un darbi labāk veicas! Vismaz tā vajadzētu būt.....

Pēdējā laikā, nez kāpēc, man bieži nākas sastapties ar cilvēku īgnumu, rupību un neiecietību, tāpēc gribētu padalīties ar savām domām par piedošanu.

Ikdienā mēs bieži sastopamies ar tik daudz un dažādiem sīkiem un arī lielākiem "ērķškiem", kas saduras sirdī tā, ka nevaram vakarā aizmigt, vai arī pēkšņi ir sajūta, ka viss notiek nepareizi. Pie tam prats saprot, ka lielākā daļa no šiem "ērķškiem" nemaz nav ļauni vai speciāli domāti, taču sāj vienalga. Kā lai tiek vaļā no šīs sajūtas? Piedošana un vēlreiz piedošana! Pirmkārt, ir jāiemācās piedot pašam sev! Izvēloties iet nepiedošanas ceļu, patiesībā, mēs sodam nevis otru, bet gan paši sevi.

"PIEDOD"-šis 6 burtu salikums jau pats par sevi izsaka ļoti daudz."PIE"-nozīmē būt klāt, blakus, kopā."DOD"-nozīmē ne tikai fiziski

kādam kaut ko pasniegt,bet arī rūpēties, atbalstīt, palīdzēt, saprast, uzklausīt. Man prātā palikuši nesen lasītie P. Koelju vārdi:"Lai glāzē ielietu tīru ūdeni, tā ir jāiztīra, jāizmazgā, jānožāvē, un tikai tad tajā var liet jaunu, tīru avota ūdeni. Un tad tas būs tīrs. Iedomājieties, ja netīrā glāzē ielej tīru ūdeni, kas ar to notiek? Un ja šajā glāzē jau ir ūdens, tad mēs neko tajā nespēsīm ieliet. Tāpat ir ar mūsu dvēseli - tas ir trauks, kuru mums vienkārši ir regulāri jātīra, jānožāvē un no jauna jāpiepilda ar tīru avota ūdeni."

Piedošana - tā ir māksla, piedošana ir brīvība, piedošana ir miers un vieglums, un, visbeidzot, piedošana ir prieks. Vai katrs no mums tā negribētu justies? Tāpēc vēlētos aicināt katru un ikvienu ieklausīties sevī un sajūst šīs neapprakstāmās "piedošanas" garšu.

"Piedošana ir smarža, ko zieds atstāj uz papēža, kas to samīn....."

Vēlu visiem jauku dienu!

Ar cieņu - Anita

NĀKAMIE DIEVKALPOJUMI

Svētdien, 16.septembrī, plkst.11.00

Svētdien, 21.oktobrī, plkst.11.00

Svētdien, 18.novembrī, plkst.11.00

Svētdien, 16.decembrī, plkst.11.00

Pirmdien, 24.decembrī, plkst.18.00

Dievkalpojums

Plaujas svētku dievkalpojums

Dievkalpojums Latvijas simtgadē

Adventa dievkalpojums

Ziemsvētku vakara dievkalpojums

Kristīti:

(24.12.2017)

Kristaps Mūsiņš,

(21.01.2018)

Toms Egle, Sintija Egle, Viktorija Egle,

Melisa Egle;

Kristīti un iesvētīti:

(15.04.2018)

Kristīne Vītola, Kristaps Vītols,

Nauris Bērziņš, Andis Jēkabsons,

Gvido Savelis

(20.05.2018)

Dāvis Jermacāns

Iesvētīti:

(20.05.2018)

Lita Vosele, Līga Vosele

Aizsaukti Mūžībā: Georgs Alferovs (27.01.2018), Velta Ozols (20.03.2018)

DRAUDZES MAKSĀJUMI

Draudzes padome, 2018.gada 13.janvāra sēdē vienojās, ka draudzes gada nodokļa ieteicamā minimālā summa ir £15. Lūdzam jūsu atbalstu draudzes darbam!

Draudzes maksājumus - nodokļus un ziedojumus ir iespējams samaksāt pie draudzes darbiniekiem pirms vai pēc dievkalpojuma.

Maksājumus var kārtot arī pa pastu:

Anita Burkevica, 5 Moorfield Ave., Bradford, BD3 7HH

Irēne Novadnieks, Moorside Cottage, Union Lane, Ogden Halifax, HX2 8BP

Čekus izrakstīt uz (make cheques payable to): **Latvian Lutheran Church**

Paldies visiem draudžu locekļiem par ikkatru atbalstu, kas turpina nodrošināt draudžu darbību!

Plaša un noderīga informācija par Latvijas Evaņģēliski Luterisko Baznīcu Lielbritānijā, tajā skaitā arī par mūsu draudzi: **www.draudze.org.uk**